

In de Mimosastraat hangt een verweerd bordje aan een portiekflat. Dat bordje gedenkt de renovatie van sociale huurwoningen en naast het jaartal, in dit geval 1988, vermeld het de naam van de toenmalige wethouder volkshuisvesting. Dat bordje verteld ons veel. Dat wethouders het vroeger nodig vonden om hun naam overal op te plakken bijvoorbeeld. Maar het laat ook wat anders zien. Het laat zien dat volkshuisvesting en goede betaalbare sociale huurwoningen ooit iets waren voor bestuurders om mee te pronken. Wat zijn de tijden veranderd. Onze huidige wethouder volkshuisvesting pronkt liever met klimaatadaptieve putten dan huurwoningen. Terwijl borden in de stad en ronkende nieuwsberichten spreken over als maar weer meer “stadsvilla’s” en luxe appartementen zien woningzoekenden honderden wachtenden voor zich voor een schaars aanbod aan sociale huurwoningen. Dit college dient de eenzijdige belangen van projectontwikkelaars, vastgoedbedrijven en ontwikkelcombinaties.

Naar gewone inwoners wordt niet geluisterd. Bewoners in Holtenbroek worden vooral gezien als lastig. De belangen van honderden sociale huurders in de James Lastflat worden achteloos opzij geschoven voor financieel gewin en de toekomstige bewoners van een handjevol penthouses. In Holtenbroek, maar ook bij Herculio verliest waardevol groen en natuur dat voor alle inwoners van belang is het van de winsten van particuliere bedrijven.

Dit is onderdeel van een maatschappelijke trend. Solidariteit wordt vervangen door liefdadigheid of onverschilligheid. Het gemeenschappelijke en collectieve, dat wat van ons allemaal is, moet steeds meer plaatsmaken voor de groeiende winsten en deel belangen van enkelen.

Belasting ontduikende multinationals, corrupte politici, Sywert van der Linden en het koningshuis miljarden gemeenschapsgeld verdwijnen in de zakken van mensen die het al royaal goed hebben en amper bijdragen aan de samenleving. De werkende klasse die de samenleving draaiend houdt heeft het nakijken. Onze helden in de zorg wachten nog altijd op eerlijke beloning, maar de rechtse politiek blijft wegrennen. Supermarkten hebben in coronatijd megawinsten gemaakt, maar daar komt amper iets van terecht bij de arbeiders en boeren die die winsten creëren, niet in Nederland en niet in de armere delen van de wereld. De rijken worden royaal bedient, maar als werkende mensen een sociale huurwoning nodig hebt is die niet te vinden of zegt de politiek dat je teveel zou verdienen om er in te mogen wonen.

Er is een diepgeworteld wantrouwen van de rechtse politiek naar onze eigen inwoners, ook in Zwolle. De heersende neoliberale ideologie combineert het afbreken van solidariteit en sterke

publieke voorzieningen met een kleinburgerlijke moraal van likken naar boven en schoppen naar beneden.

De mensen die steun van de gemeenschap nodig hebben worden daarop aangekeken, als profiteur weggezet en zelfs kapot gemaakt door de politiek en door de overheid.

Achterdocht, discriminatie, klassenjustitie. Dat is Nederland anno 2021

Er is een grote en groeiende ongelijkheid in dit land en ook in onze stad. Dat wordt door het college benoemt in de PPN, dus laten we kijken wat het college daar aan gaat doen. Spoiler: niks.

Het college wil met deze PPN een debat over de strategische kaders en inhoudelijke hoofdlijnen. Dat maakt u ons moeilijk omdat concrete plannen ontbreken, terwijl deze wel zijn beloofd of er op korte termijn aankomen. Het beloofde plan voor de Nooterhof is er nog altijd niet, ook nog geen uitvoeringsagenda cultuur, geen fonds bovenwijkse voorzieningen, geen afvalplan en zo kunnen we nog wel even doorgaan. Het weinige concrete zijn de plannen voor het investeringsfonds. Daar zal ik dan ook eerst kort iets over zeggen.

De voorgestelde vulling van het investeringsfonds kunnen wij nu niet mee instemmen, omdat niet duidelijk is wat dit betekent voor de overige benodigde investeringen. De winsten van de MPV horen zowieso afgewogen te worden bij de begroting, dus het automatisme dat dit in het fonds komt steunen wij niet. Dit plaatst fysieke investeringen op een voetstuk boven sociale investeringen die minstens zo belangrijk zijn. Ook staan er zaken vermeld in de investeringsagenda die wat de SP daar geen plaats in horen te hebben: de Zwarte waterzone uiteraard en vooral het Engelenpad, een prestigeproject wat op een of andere manier 7,5 miljoen euro moet gaan kosten.

Voor zover het investeringsfonds, maar het college wenst strategische kaders en richting op hoofdlijnen, dus geven wij die graag.

Om te beginnen bij de mislukte hervormingsagenda. De hervormingsagenda loopt nu in de woorden van het college 'door alle programma's heen' en dat is volgens het college opeens een probleem. Dat is vreemd want dat was nu net de bedoeling van de hele hervormingsagenda!

Het doel van de hervormingsagenda was en blijft bezuinigen. Hoewel inzetten op preventie en het voorveld een goede ontwikkeling is, blijkt dit bijzaak. Zorg afschuiven op nu al zwaar belaste mantelzorgers en partijen in de stad klinkt mooi op papier, maar de realiteit blijkt weerbarstiger. Keer op keer zenden coalitiepartijen de boodschap de stad in dat hun wethouders 'orde op zaken hebben gesteld' en 'in control zijn' om daarna lange excuus memo's te schrijven om externe factoren de schuld te geven als er weer een miljoenentekort wordt aangekondigd. Meters aan wollige beleidsnotities verhullen dat een groot deel van de bedoelde besparingen helemaal niet haalbaar zijn. Daar heeft de SP al vanaf het begin voor gewaarschuwd en dit is keer op keer bevestigd.

Na eerder al bezuinigd te hebben schaft het college de collectieve ziektenkostenverzekering af. Inwoners wordt de keuze ontnomen en benadeeld 4700 mensen die hier bewust voor kiezen en dit hard nodig hebben.

Terwijl een groot deel van het beschikbare geld nu al op voorhand afgeroomd moet worden voor fysieke projecten vloed geld uit het sociaal domein telkens weer weg. Daar moeten we mee ophouden. De SP roept het college op: Hou dat geld binnen het sociaal domein en gebruik dat om te investeren.

Een tweede punt vormt armoedebestrijding. Dat komt in de PPN natuurlijk opnieuw niet voor, want dat is geen 'ambitie' waar wethouders mooie sier mee kunnen maken. Zo'n 2000 Zwolse kinderen groeien op in armoede. Wat gebeurt er voor hen?

Het Rijk kort Zwolle met 8000 op het budget voor bestrijden van armoede onder kinderen. Dus verlaagt het college ons budget voor armoedebestrijding met dat bedrag. Er is werkelijk geen treffender voorbeeld denkbaar van de manier waarop dit college kijkt naar armoedebestrijding. Miljoenen vliegen hier regelmatig over de tafel. Maar voor de zwaksten in de samenleving, kinderen in armoede, wil dit college nog geen 8000 uittrekken op een begroting van meer dan een half miljard.

De boodschap is helder. Dit college is compleet losgezongen van de dagelijkse realiteit en geeft geen donder om mensen in armoede. Dat kost alleen maar geld dat dan niet gebruikt kan worden om de eigen coalitie hobby's van te betalen.

De SP geeft wel om deze mensen. Armoede is geen natuurwet, dat is iets waar je wat aan kunt doen. Zwolle moet armoedestrijding de belangrijkste strategische opgave van deze stad maken.

Minder mensen die een beroep hoeven te doen op de voedselbank. Minder mensen die een bijstandsuitkering nodig hebben. Meer mensen die aan een passende baan worden geholpen. Zorgen dat iedere Zwollenaar naar de tandarts kan. Minder daklozen, minder schulden en meer toegang tot gezondheid, sport en bewegen.

De SP dringt aan op een aanvalsplan armoede. We willen ook dat daar geld voor is. Daarom komen wij met een amendement om 1 miljoen structureel apart te zetten voor armoedebestrijding en inkomensondersteuning. Geld dat broodnodig is: onder andere om de individuele inkomstenstoeslag voor eenoudergezinnen te verhogen en meer mensen aan te stellen bij Tiem om wachtlijsten te verkorten en meer mensen snel aan een baan te helpen.

Dan de Woningnood.

We blijven teveel bouwen voor de hogere inkomens. Het college loopt aan de leidband van commerciële partijen. De overheid moet juist kiezen voor het algemeen belang. Dat betekent ingrijpen in het economische verkeer en eigendomsverhoudingen. Om dat concreet te maken: bouwen van woningen is zinloos als beleggers en speculanten onze bestaande woningen blijven opkopen. Gemeentegrond verkopen aan ontwikkelaars als daar grotendeels dure woningen op worden gebouwd ook. De SP pleit voor het zo spoedig mogelijk invoeren van een huisvestingsverordening en het uitwerken van plannen voor woningen op erfpacht zoals elders in het land al succesvol is toegepast. Ook moet er snel meer gebouwd worden in de goedkoopste categorie sociale huur. Daar is enorme vraag naar en is een oplossing voor wachtlijsten bij beschermd wonen, instellingen en daklozenopvang.

Dan voorzitter kom ik bij een onderwerp dat de gemoederen in de stad veel bezig houdt: Afval! Dat het beperken van de tuinzak en het ophalen van grofafval aan huis niet bijdraagt aan duurzaamheid stond van te voren al vast. Inwoners klagen massaal over deze maatregelen of trekken hun eigen plan. Inwoners in het buitengebied verbranden inmiddels hun bladeren en takken maar weer, anderen zetten hun huishoudelijk afval dan maar gewoon op straat. Toppunt is de

zinloze en peperdure verkleining van afvalbakken. Volgens het college had er “beter gecommuniceerd moeten worden” nee voorzitter, er moet beter beleid komen. College stop onze inwoners te pesten! 20.000 huishoudens hun afval niet scheiden, doe daar eindelijk eens wat aan college!

Diftar werkt niet. Ik vermoed dat u ons volgende week zult informeren dat uw eigen plannen niet haalbaar blijken. Maar los daarvan, deze plannen moeten van tafel. Wat de SP betreft gaan we niet alles in kleine stukjes opknippen en doordrukken, maar leggen we dit voor aan de kiezer. Het is zo 2022.

Het roer moet radicaal om in deze gemeente. Menselijke waardigheid, gelijkwaardigheid en solidariteit moeten centraal komen te staan. Afsluitend voorzitter: Wij zijn helemaal klaar met het beleid van dit college, maar de SP verliest de menselijke maat daarbij niet uit het oog. Wij wensen wethouder Dogger een spoedig herstel en alle gezondheid toe. En wij hopen hem hier snel weer met zijn kenmerkende passie zijn beleid te horen verdedigen, hoezeer wij het daar ook mee oneens zijn.